

De øvrige hidtil beskattede Varer, hvoraf bl. a. saltede eller røgede Sild og Tørfisk maa siges som Spisevarer at høre til den store Befolknings Fornødenheder, ville falde ind under det toldfri Slutnings-Løbenummer i Gruppen.

Dette sidste foreslaas at omfatte alle andre Dyr, levende eller døde, utilberedte eller tilberedte, samt ikke andet Steds anførte Dele og Frembringelser af Dyr, saaledes at herunder inddrages forskellige i den gældende Lov særskilt tariferede Varer, f. Eks. under Pos. 1: Blod, raat Fiskeskind, Konkyljer, Skaller af Muslinger, af Skildpadder og af Østers, Pos. 11: Biværk, Pos. 54: Fedt og Ister, Pos. 117: Kød og Flæsk samt Pølser, Skinker, Indvolde og Tunger, Pos. 218: Spæk, Lever etc. til Tran og Pos. 271: Myreæg.

Teksten er i Forslaget noget nær i Overensstemmelse med Folketingets og Landstingets Forslag, der ere samstemmende med Undtagelse af, at Landstinget har et særligt og med 7 Øre pr. Br. Pd. beskattet Løbe-Nr., omfattende Aal, røget, syltet eller paa lignende Maade tilberedt; efter sagkyndig Udtalelse har Aalen ingen Betydning som Indførselsvare. De foretagne Ændringer i Teksten bestaa væsentligst i en Tilføjelse i Løbe-Nr. 24 af „Brislinger og paa lignende Maade behandlet anden Fisk“ og af „eller Ørred“ i Ligestilling med Laks, hvorhos er udeladt „Lampretter eller Negenøjer“, da denne Fisk saa at sige er ganske ukendt som Handelsvare her i Landet; endvidere er tilføjet i Løbe-Nr. 25 nogle vejledende Eksempler paa de herunder faldende dyriske Frembringelser, bl. a. Myreæg, der som ovenfor berørt hidtil er henført under Pos. 271.

Den hidtil gældende og ligeledes af Folketing og Landsting foreslaaede Fortoldning efter Bruttovægt, Løbe-Nr. 22, 23 og 24, er fraveget i disse ligesom i andre Tilfælde, hvor Bruttovægten har været eller af Tingene er foreslaaet lagt til Grund for Toldberegningen, og de bestaaende Forhold i Frihavnen synes at støtte Betimeligheden af saadan Ændring, idet f. Eks. Laks derfra indføres i store Partier — undertiden 50,000 Pd. i en Maaned — aldeles Netto, hvorved skabes en Ulighed i Toldbeskatningen, naar Kravet om Fortoldning efter Bruttovægt ved direkte Indførsel opretholdes.

Den til dette Forslags Løbe-Nr. 24 af Folketinget og Landstinget ansatte Toldsats, henholdsvis 7 Øre og 15 Øre pr. Br. Pd., vil med Tarafradrag af 16 pCt. for Emballager (Kasser eller Fustager) være lige med en Toldsats af henholdsvis 8,₃₅ Øre og 17,₈₅ Øre pr. Netto Pd., saaledes at den nu foreslaaede Told, 20 Øre pr. Kg., nærmest falder sammen med det af Folketinget foreslaaede. Om friske Østers, der af Folketinget vare foreslaaede beskattede med 1 Pd. Br. 3 Øre, men af Landstinget med 1 Pd. Br. 15 Øre, er af Landstinget i tidligere Forslag ligesom i øvrigt af Toldkommissionen af 1896 bemærket, at Forhøjelsen fra 3 Øre til 15 Øre var ansat under Forudsætning af en tilsvarende Forhøjelse i Forpagtningsafgiften, ellers først efter Forpagningstidens Udløb. Tolden (nu 1,₅ Sk. Br.) er her ansat til 8 Øre pr. Kg. med Tara, se ovenfor.

Østers er i Tyskland beskattet med 89 Øre pr. Br. kg.